

Els llibres

EL TRÍPTIC NARRATIU DE JOAN B. XURIGUERA

“El pare”, “La vida nova” i “El temps jove”

En Joan B. Xuriguera és un infatigable treballador de la ploma. Només compromès amb ell mateix, amb la seva veritat. Ça i enllà dels ismes i les modes, però fidel a la seva visió, al seu entendre els esdeveniments. Sovint ens espera amb la nova sorpresa d'un llibre fresc de tinta, acabat d'imprimir.

Ha produït llargament en poesia, endut pel seu estri creacional dictador de rimes incessants i sotmetent-lo a les més diverses i arriscades disciplines. A més a més ha cultivat l'assaig, amb tot encert, i s'ha bolcat, materialment, en els darrers anys, a la novel·lística. En té publicat un cicle de tres volums. De primer ens féu conèixer Balaguer i el seus encontorns, aleshores que la construcció del canal d'Urgell revulsionà el país (*El pare*). En el segon volum (*La vida nova*), la família ideada per l'autor es trasllada a Lleida i Joan B. Xuriguera no pot dissimular la seva genuïna complaença en evocar-nos la ciutat amorosament a través de cada monument, de cada racó, carrer o plaça, en cada pedra, gosaríem dir. La descripció, portada amb pols segur, capta tots els lectors, però deu fer-ho, en-

cara majorment, els qui per raó de naixença es troben més lligats a aquelles terres de l'occident català, predibuixades pel gran comte, gran polític i batallador. És una lectura que cap lleidatà no hauria de negligir ni passar per alt, en aquest temps de presses malignes.

Recordem que Xuriguera diu: “Començaren a caminar carrer de Cabrinetti avall, cap a la Rambla de Ferran. En arribar al final, passaren per davant del garatge Freixinet i entraren al carrer que conduïa a l'estació. Travessaren les vies del tren i seguiren pel camí de Corbins. Agafaren després un pas de carro i entraren en una zona on hi havia uns horts a l'esquerra, i a la dreta aparegueren els arbres de la bultra, pròxims al riu.” Tot això per a posar de manifest com, per en Xuriguera, no hi ha detall balder.

El seu record es plasma, enyoradís, al Liceu Escolar, on s'efectuaven petites entremaliadures dels infants. Diem petites pel fet que en Xuriguera té una pietat tan infinita per les persones i les coses, que, sempre que pot, no arriba a límits extrems i més aviat ens ofereix la vida quotidiana de bracet amb la dolcesa i la noble convivència. Els seus personatges són gent carregada de rectes intencions, pairals i nobles, i la bondat els sura a flor de pell, reflectida en tots els actes que realitzen.

Quan la narració exigeix de posar “tota la carn a la graella”, la gràcia d'en Joan B. Xuriguera en

nº 158 - abril 1971

Bulletí Centre Com. Lleidatà
de Barcelona